

efter senere Meddelelse fra Skattemyndighederne — det er de første Tal, man faar, og de kan derfor ikke i Enkelthederne være rigtige — er Beløbet snarere noget større, nemlig 42 Mill. Kr. Af dette Beløb skulde fra København komme 16,2 Mill. Kr. — jeg nævner her overalt afrundede Tal —, fra Frederiksberg 3,7 Mill. Kr., fra Øerne 13,3 Mill. Kr. og fra Jylland 8,8 Mill. Kr., tilsammen altsaa 42 Mill. Kr. Man vil heraf se, at fra København og Frederiksberg indkommer næsten Halvdelen af denne Skat, nemlig omtrent 20 Mill. Kr. Jeg skal nævne, at paa Statsregnskabet for 1915—16 figurerer Skatten med 24,4 Mill. Kr., og hvis man sammenligner denne Opgørelse, som altsaa er for Skatteaaret 1916—17, med Opgørelsen for Skatteaaret 1915—16, er der en Stigning paa Indtægten af 70 pCt. og paa Formuen af 15 pCt., altsaa en meget betydelig Stigning.

Hvorledes denne fremkommer, er ikke vanskeligt at se. Den fremkommer naturligvis for største Delen ved, at der er en stigende Indtægt og stigende Formue her i Landet, i alt Fald for det Skatteaar, vi har at gøre med. Jeg kan nævne som Oplysning uden dog at kunne indestaa for Tallenes fuldkomne Nøjagtighed, at den danske Udførsel af Landbrugsprodukter i 1915, det Aar, vi har at gøre med, androg omtrent 800 Mill. Kr. Jeg tør, som sagt, ikke tage Ansvar for, at dette Tal skulde være fuldstændig nøjagtigt, det er et anslaaet Beløb paa Grundlag af, hvad der foreligger. Jeg kan til Sammenligning nævne, at i 1913, altsaa Aaret, inden Verdenskrigen udbrød, var det tilsvarende Beløb 554 Mill. Kr., og denne Stigning til 800 Mill. Kr. fremkommer ikke ved noget saadant som en forøget Hesteudførsel — ærede Medlemmer vil vide, at en Hesteudførsel af større Omfang fandt ikke Sted i 1915, den, man ofte nok omtaler, var i 1914 —, men Stigningen skyldes en almindelig Stigning paa de store Landbrugsprodukter, Kød, Flæsk, Smør og Æg. Der er altsaa kommet store Indtægter her til Landet i 1915, og dette afsætter sig her paa Indtægts- og Formueskatten. Dernæst maa det mærkes, at vi har gennemført nye Sats for Indkomst- og Formueskatten ved Lov af 10. Maj 1915, og disse kommer i dette Skatteaar til Gyldighed i deres hele Udstrækning. Endelig maa der ogsaa nævnes, at Skattemyndighederne rundt om i Landet, Landsoverskatteraad og Skatteraad, fortsætter deres Virksomhed med at henlede Skatteydernes Opmærksomhed paa,

hvad deres virkelige Indtægt og Formue er, en Virksomhed, der er lige velsignelsesrig for Staten, der faar en Indtægt derved, som for Skatteyderne, der faar bedre Besked, end de før har haft, om, hvad deres Indtægt og Formue i Virkeligheden har været og er.

Angaaende denne Skat skal jeg bemærke, at ærede Medlemmer vil erindre, at Skatteaar og Finansaar ikke falder sammen. Dette store Beløb, disse 41 eller 42 Mill. Kr., indkommer altsaa i Skatteaaret 1916—17, det vil sige, det indkommer i Finansaaret 1916—17 med $\frac{3}{4}$ for Københavns Vedkommende og med $\frac{1}{2}$ for Landets Vedkommende og i Finansaaret 1917—18, som nærværende Finanslovsforslag gælder, med $\frac{1}{4}$ for Københavns Vedkommende og $\frac{1}{2}$ for Landets. Man kunde da sige, at man ingen som helst Sikkerhed har for, at dette Beløb, som gælder Skatteaaret 1916—17, ogsaa vil indkomme i Finansaaret 1917—18 undtagen med de Dele, jeg just har nævnt. Men dertil er at sige, at vi maa gaa ud fra en vis Tryghed og Sikkerhed i Forholdene, uden at disse brat forandres, og hvis man tør gaa ud fra, at indeværende Aars sidste 3 Maaneder ikke bringer stor Omvæltning i Indtægts- og Formueforholdene her i Landet — jeg kan ogsaa sige i Landets Ind- og Udførsel, dets Omsætning o. s. v. —, er der altsaa Grund til at tro, at Beløbet ogsaa vil indkomme helt eller maaske endda i forøget Omfang i Finansaaret 1917—18. En fuldkommen Sikkerhed kan man naturligvis ikke have derfor, men denne Maade at ansætte Indkomst- og Formueskattens Beløb paa Finanslovsforslaget er den samme, som anvendtes i Fjor, og som der ikke blev gjort nogen Indsigelse imod.

Jeg anser altsaa denne Ansættelse af Indtægten for forsvarlig, og jeg tror, man vil indrømme, at Indtægterne i det hele paa §§ 1—7, som er saa overordentlig store, er satte forsvarligt. Domæneindtægterne ersatte til 1,3 Mill. Kr. og var paa Statsregnskabet for 1915—16 1,5 Million, altsaa større. Paa § 2, det vil sige Statsvirksomhedernes Udbytte, er der sat et Beløb af 10,8 Mill. Kr., og Beløbet var 11,5 Millioner paa Statsregnskabet 1915—16, som jeg hele Tiden sammenligner med. Der er at mærke dette, at største Delen af dette Beløb som bekendt indkommer fra Statsbanerne, og for disse er Forholdet det, at Indtægterne er stærkt stigende, men desværre er Udgiften mindst lige saa stigende, ja, har haft større Stigning end Indtægterne, og dette gør, at Staten in-